

[Svend Auken]

I øvrigt er de beløb, der nu gives til pensionister, efterlønsmodtagere, dagpengemodtagere osv. for intet at regne i forhold til den enorme vækst, der har været – og som i øvrigt har ødelagt dansk økonomi – i det kreditfinansierede forbrug i perioden 1983–86.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at jeg mener, det er en god investering også økonomisk set, ikke bare menneskeligt set, at bruge penge på disse områder. Hvordan får man folkelig forståelse eksempelvis for en stram indkomstpolitik, hvis ikke de dårligst stillede grupper føler sig retfærdigt behandlet, hvis ikke der er et minimum af retfærdighed i fordelingen af byrderne?

Ud over de store sociale og menneskelige forbedringer er vi også glade for, at det på andre områder lykkedes os – ikke fuldt ud – at trænge igennem med forbedringer. Det gælder f.eks. kvoten for almennyttigt boligbyggeri, som der er et kæmpebehov for, ikke mindst i betragtning af hvordan parcelhusbyggeriet er ved at gå i stå. Her har vi opnået i fællesskab med andre partier, at kvoten nu ikke bliver de 8.000, men 10.000 nye almennyttige boliger.

Ja, det var en fortaelse at tale om nye almennyttige boliger. Kvoten bliver forhøjet til 10.000, men desværre lykkedes det os ikke i forhold til regeringen at trænge igennem med det helt rimelige krav, at man skulle holde alle udgifter til renovering i forbindelse med betonskader osv. uden for kvoten. Det er vores opfattelse, at der er et sådant behov for boligbyggeri i dette land, at denne kvote burde være ren, men alligevel glæder vi os over, at det ikke blev 8.000, men 10.000 almennyttige boliger.

Vi er også glade for, at der kommer flere penge til arbejdsmarkedsuddannelser, til forskning, til erhvervsuddannelser. Det er også fint, at der bliver en pulje for systemeksport, afsat penge til samarbejdsprojekter mellem den private og den offentlige sektor. Vi mener, at disse resultater er opnået på områder, hvor regeringens politik hidtil har svigtet, og vi er glade for selv små signaler i den rigtige retning.

For at opnå disse resultater på finansloven – er der enkelte, der har sagt – har Socialdemokratiet givet indrømmelser, når det drejer sig om konkurrenceevneforbedringspolitikken. Jeg er nødt til at sige til dem, der har hævdet dette synspunkt, at det ikke er korrekt; tværtimod. Allerede i april sidste år foreslog vi i vores S-plan, at konkurrenceevneforbedringer var

helt nødvendige, og at den bedste måde at gennemføre dem på var i en trepartsdrøftelse med arbejdsmarkedets parter. Vi sagde også, at det var helt nødvendigt – og vi gjorde det under en forespørgselsdebat i øvrigt rejst sammen med Socialistisk Folkeparti – at gøre noget mere for eksporten. Hvad fik vi at vide af regeringen dengang? Der var ikke behov for konkurrenceevneforbedringer, det gik jo fint, og eksporten udviklede sig strålende, og hvis det ikke lige gjorde det i april, så ville det i hvert fald gøre det, når vi så majtallene osv.

Sandheden er den modsatte af den, der er blevet fremstillet som sandheden. Det er os, der har presset på for at få trepartsdrøftelser om konkurrenceevneforbedring. Det er os, der har presset på for at få gennemført foranstaltninger til støtte for eksporten. Vi gennemfører nu tingene i fællesskab, og det er jeg selvfølgelig tilfreds med.

Jeg skal imidlertid lægge vægt på ét forhold. Netop fordi trepartsstrukturen er blevet valgt – jeg synes, regeringen har optrådt klogt og fornuftigt undervejs i disse trepartsdrøftelser – er det selvsagt også regeringens ansvar, at de forudsætninger, der blev stillet op for arbejdsmarkedets parter, også rent faktisk indfries. Her vil jeg gerne understrege én ganske væsentlig forudsætning, som regeringen har stillet i forholdet til arbejdsmarkedets parter, og som har været en forudsætning for, at arbejdsmarkedets parter har tilsluttet sig det, der nu sker, nemlig at priserne i gennemsnit for forbrugerne ikke stiger. Vi har spurgt regeringen: Behøver I så i den forbindelse ikke øget kontrol med priser og avancer osv.? Nej, siger man, det vil slå igennem. Vi vil gerne ved denne lejlighed fastholde, at det er regeringens ansvar at sikre, at priserne i gennemsnit ikke stiger, og at de 3 mia. kr., der bruges, rent faktisk fører til det resultat, man har stillet parterne og offentligheden i udsigt.

Selv om der er opnået gode resultater, selv om vi får forbedret konkurrenceevnen, er det desværre ikke nok til at rette op på, at den efter vores opfattelse forfejlede økonomiske politik, der har været ført de sidste 5 år, og som ikke mindst finansredegørelsen fra finansministeren er et deprimerende bevis for, har slået fejl.

Det, der sker nu, er for svagt og alt for sent. Vi vil i de kommende måneder se, hvordan arbejdsløsheden vil vokse, hvordan virksomhed